

Det Anarkistiska Biblioteket

Ur det anarkistiska programmet

Errico Malatesta

Errico Malatesta
Ur det anarkistiska programmet
1920

<https://anarchyisorder.wordpress.com/2016/11/25/errico-malatesta-om-det-anarkistiska-programmet/>

*** Övers. S. Jacobson 2016.*

sv.anarchistlibraries.net

1920

Utdrag ur "Il Prog Anarchico" som utarbetades av Errico Malatesta och antogs av Unione Anarchica Italiana vid dess kongress i Bologna 1920. Översatt av Staffan Jacobson 2016.

Kampen mot regeringen är i sista hand materiell.

Regeringarna gör lagarna. De måste därför förfoga över de materiella krafterna (polisen och armén) att upprätthålla lagen, för annars skulle endast de som ville skulle lyda den, och den skulle inte längre vara lagen utan en rad enkla förslag som alla skulle vara fria att acceptera eller förkasta. Regeringarna har dock denna makt och använder den genom lagen för att stärka sin ställning liksom för att tjäna de härskande klassernas intressen genom att förtrycka och exploatera arbetarna.

Den enda gränsen för regeringens förtryck är kraften med vilken människor visar sig kunna motsätta sig den. Konflikten kan vara öppen eller latent; men den har alltid funnits då regeringen inte uppmärksammar missnöje och folkligt motstånd utom när det är fråga om risken för uppror.

När folk ödmjukt underkastar sig lagen, eller när deras protester är vaga och begränsas till ord, bevakar regeringen sina egna intressen och ignorerar behoven hos människorna; när protesterna är livliga, påträngande, hotande, beroende på om det finns mer eller mindre insikt, ger regeringen vika eller griper till ökat förtryck. Men man kommer alltid tillbaka till upproret, för om regeringen ger sig kommer folk inte sluta med uppror; och om regeringen inte ger vika, kommer människor ändå att få ökat självförtroende genom kampen och öka sina krav, så länge som oförenligheten mellan frihet och auktoritet är tydlig och våldsam kamp är för handen.

Det är därför nödvändigt att vara beredd, moraliskt och materiellt, så att när detta inträffar människorna kommer att bli de segrande.

Ett framgångsrikt uppror är den mest potenta faktorn i frigörelsen av folket, för en gångs skull har öket skakats av, människor är fria att förse sig med de institutioner som de anser vara bäst, och tidsfördröjningen mellan lagutövandet och graden av civilisation som massan av befolkningen har uppnått bryts i ett språng. Upproret bestämmer revolutionen, det vill säga den snabba framväxten av de latent kraften som byggts upp under den "evolutionära" perioden.

Allt beror på vad folk är kapabla att vilja.

I tidigare uppror, då de varit omedvetna om de verkliga orsakerna till sina olyckor, har de alltid velat väldigt lite, och har också fått mycket lite.

Vad kommer de vilja ha i nästa uppror?

Svaret beror delvis på vår propaganda och vilka ansträngningar vi lagt ned på den.